

9th International conference ON
PSYCHOLOGY
OF EDUCATION SCIENCES AND
LIFESTYLE

Tbilisi - Georgia

March 2022 .6

اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر الگوهای ارتباطی و رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق

آیت اله فتحی^۱، سارا امامعلیزاده^۲، شیرین قاسمی^۳، سعید شریفی رهنمود^۴

۱- استادیار پژوهشی پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی ناجا، تهران، ایران

۲- کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد تبریز

۳- کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اهر

۴- دکتری مطالعات برنامه درسی، دانشگاه بوعلی سینا

چکیده

هدف پژوهش حاضر اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر الگوهای ارتباطی و رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق بود. مطالعه حاضر از نوع شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با دو گروه (یک گروه آزمایش و یک گروه کنترل) است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان متقاضی طلاق در مراکز مشاوره شهر ارومیه طی ماه‌های دی و بهمن ۱۳۹۷ بودند. در ابتدا یک غربالگری از اعضا جامعه مورد مطالعه انجام شد و ۳۰ زوج از زوجینی که نمرات پایینی در پرسشنامه‌های الگوهای ارتباطی و رضایت زناشویی کسب کرده باشند به روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شد و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش انتصاب داده شدند. گروه آزمایش به مدت ۱۶ جلسه تحت آموزش پروتکل درمان مبتنی بر پذیرش و پایبندی برای زوج‌ها لو و مک کی (۲۰۱۷) قرار گرفتند و هر دو گروه پرسش‌نامه الگوهای ارتباطی (CPQ) کریستنسن و سالوی (۱۹۸۴) و پرسش‌نامه رضایت زناشویی انریچ را به عنوان پیش آزمون و پس آزمون تکمیل کردند. یافته‌ها نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر مولفه‌های الگوهای ارتباطی زوجین متقاضی طلاق تاثیر دارد ($P < 0/05$) و همچنین درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر مولفه‌های رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق تاثیر دارد ($P < 0/05$). نتیجه می‌گیریم درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد می‌تواند میزان الگوهای ارتباطی و رضایت زناشویی را در میان زوج‌ها افزایش دهد، بنابراین می‌توان از این روش درمانی در کنار سایر مداخلات استفاده کرد.

کلید واژه: الگوهای ارتباطی، رضایت زناشویی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد